

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring Legislacji Krajowej

Konsultacje krajowych aktów prawnych – monitoring legislacji ZPPM

w okresie od 20 do 26 maja 2024 roku

Raport na dzień 27 maja 2024 roku

I. Projekty aktów prawnych

W omawianym okresie Rządowe Centrum Legislacji opublikowało 5. projektów ustaw oraz 26. projektów rozporządzeń Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz poszczególnych Ministrów.

Przeprowadzono konsultacje 4. projektów ustaw i 8. projektów rozporządzeń dotyczących podmiotów członkowskich (pracodawcy, przedsiębiorcy, JST) zrzeszonych w Związku. Zostały one omówione w tekście poniżej.

Na podstawie opinii i ekspertyz podmiotów członkowskich Związku Pracodawców Polska Miedź przygotowano 1. stanowisko do opublikowanych projektów aktów prawnych oraz dokumentów strategicznych (poziom krajowy i europejski):

- Stanowisko Związku Pracodawców Polska Miedź – uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw (nr UC32 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów), które zostało przesłane do Ministerstwa Cyfryzacji.

Link do stanowiska: <https://pracodawcy.pl/stanowisko-zppm-uwagi-do-projektu-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-krajowym-systemie-cyberbezpieczenstwa-oraz-niektorych-innych-ustaw-uc32/>

Projekty ustaw:

1. Projekt ustawy o krajowym systemie certyfikacji cyberbezpieczeństwa (numer z wykazu: UC42)

Projektowana ustawa ma na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do obowiązków wynikających z wejścia w życie (w czerwcu 2019 r.) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/881 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie ENISA (Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa) oraz certyfikacji cyberbezpieczeństwa w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 526/2013 (akt o cyberbezpieczeństwie). Stanowi również realizację celu szczegółowego 2. Strategii Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej na lata 2019–2024 – podniesienie poziomu odporności systemów informacyjnych administracji publicznej i sektora prywatnego oraz osiągnięcie zdolności do skutecznego zapobiegania i reagowania na incydenty.

Wprowadzenie jednolitych zasad przyznawania certyfikatów cyberbezpieczeństwa i ich wzajemne uznawanie w państwach Unii Europejskiej zapewnią, że przedsiębiorstwa będą w stanie lepiej zabezpieczyć swoje interesy w cyberprzestrzeni. Wzajemne uznawanie certyfikatów zapewni im ponadto lepszą pozycję w konkurencji na rynku europejskim. Działania te przyczynią się do ogólnego wzrostu bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni poprzez promocję najbezpieczniejszych rozwiązań oraz dostarczenie konsumentom informacji o bezpieczeństwie produktów i usług. Wyraźne wsparcie państwa w zakresie certyfikacji

powinno również przyczynić się do zwiększenia świadomości społecznej w kwestii cyberbezpieczeństwa.

Celem projektowanej ustawy jest:

1) organizacja systemu certyfikacji cyberbezpieczeństwa w Polsce, w szczególności ustanowienie procedur niezbędnych do zapewnienia prawidłowości procesów certyfikacyjnych;

2) określenie sposobu sprawowania nadzoru i kontroli w zakresie stosowania przepisów ustawy.

Kontrolę w podmiotach należących do krajowego systemu certyfikacji cyberbezpieczeństwa będzie przeprowadzał organ nadzorczy, którym będzie minister właściwy do spraw informatyzacji. Minister będzie dysponował uprawnieniami do przeprowadzania kontroli u podmiotów krajowego systemu cyberbezpieczeństwa, do badania produktów ICT oraz uzyskiwania od tych podmiotów informacji związanych z certyfikowanymi produktami. Będzie również uczestniczył w pracach na forum Unii Europejskiej z tym związanych, zwłaszcza w ramach Europejskiej Grupy Certyfikacji Cyberbezpieczeństwa. W zakresie certyfikatów odwołujących się do poziomu zaufania „wysoki” minister będzie posiadał uprawnienia do zatwierdzania każdego wydanego certyfikatu. Projektowane rozwiązanie jest gwarantem, że ocena zgodności na najwyższym poziomie bezpieczeństwa będzie przeprowadzana zgodnie z najlepszymi standardami w tej dziedzinie.

Jednostki oceniające zgodność będą mogły prowadzić ocenę zgodności i wydawać certyfikaty w ramach europejskich programów certyfikacji cyberbezpieczeństwa. Przyjęty model zakłada, że będą one mogły wydawać certyfikaty odnoszące się do wszystkich poziomów zaufania.

W projekcie wprowadzone zostały kary administracyjne za nierealizowanie określonych obowiązków np. za nieprzekazanie ministrowi informacji w odpowiednim terminie. Prowadzone kontrole oraz nakładane kary zapewnią wysoki poziom certyfikowanych produktów ICT, usług ICT i procesów ICT.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-krajowym-systemie-certyfikacji-cyberbezpieczenstwa/>

2. Projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UC28)

Przygotowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw wynika z potrzeby transpozycji prawa Unii Europejskiej (UE) w zakresie sektora transportu, do krajowego porządku prawnego, tj. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82), zwanej „dyrektywą RED II”. Poza wdrożeniem dyrektywy 2018/2001, przygotowany projekt wskazuje możliwe krajowe ścieżki rozwoju rynku niskoemisyjnych paliw transportowych w kierunku zwiększenia wykorzystania energii odnawialnej, zmniejszenia emisji GHG z sektora transportu, a także stworzenia warunków dla rozwoju technologii biokomponentów zaawansowanych, jak również wykorzystanie w pojazdach drogowych i kolejowych energii elektrycznej ze źródeł OZE – przy utrzymaniu właściwego poziomu bezpieczeństwa paliwowego państwa.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw transponuje do polskiego prawa dyrektywę REDII w zakresie wykorzystania w transporcie niskoemisyjnych paliw oraz energii elektrycznej, a także:

- określa poziomy Narodowego Celu Wskaźnikowego, zwanego „NCW”, na kolejne lata – z uwzględnieniem możliwości branży paliwowej i sektora transportu, zgodnie z wyznaczonymi celami zapewnienia minimalnego udziału odnawialnych źródeł energii, zwanych dalej „OZE”, w transporcie określonymi w dyrektywie REDII, oraz wyznacza

mechanizmy nadzoru, w tym finansowe, związane z brakiem realizacji wskazanych udziałów minimalnych;

- uwzględnia wymóg dyrektywy REDII dotyczący maksymalnego udziału biopaliw pozyskiwanych z surowców spożywczych lub paszowych wykorzystywanych do realizacji celu udziału odnawialnej energii w sektorze transportu;
- uwzględnia wymóg dyrektywy REDII dotyczący minimalnego udziału zaawansowanych biopaliw i biokomponentów, w tym biometanu, wyprodukowanych z surowców wskazanych w części A w załączniku IX do dyrektywy REDII w sektorze transportu;
- uzupełnia katalog paliw, którymi można realizować NCW, o paliwa węglowe pochodzące z recyklingu, biopaliwa gazowe oraz biokomponenty zaawansowane, pozyskiwane dzięki zagospodarowaniu odpadów i pozostałości, zamiast ich składowania, na rzecz prowadzenia gospodarki w obiegu zamkniętym;
- wskazuje biopaliwa gazowe, w tym biometan zaawansowany, który również umożliwia realizację celów NCW;
- uwzględnia w realizacji NCW energię elektryczną z OZE – wytwarzaną w instalacjach OZE w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, z późn. zm.) i wykorzystywaną w transporcie (energia elektryczna z OZE), w tym przy wykorzystaniu mechanizmu umów zaliczania energii elektrycznej odnawialnej w poczet realizacji celu OZE w transporcie (NCW);
- zapewnia ciągłość funkcjonowania mechanizmów monitoringu spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju, w tym funkcjonowania uznanych przez KE w drodze decyzji dobrowolnych systemów certyfikacji, zachowania ważności wydanych poświadczeń, certyfikatów, świadectw, prowadzących do wzajemnego uznawania na obszarze UE certyfikowanych surowców i towarów;
- reguluje wymagania dotyczące spełniania kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biokomponentów, biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną, ciepło lub chłód wytwarzanych z biomasy;
- dokonuje korekt porządkowych lub dostosowawczych wynikających z potrzeby większej precyzji części przepisów.

Celem projektowanej ustawy, jest wdrożenie dyrektywy 2018/2001 (REDII) w zakresie przepisów dotyczących paliw transportowych – zapewnienie rozwoju rynku paliw transportowych w kierunku zwiększenia wykorzystania energii odnawialnej oraz zmniejszenia emisyjności sektora transportu. Równie istotne jest stworzenie warunków dla rozwoju technologii biokomponentów zaawansowanych, w tym biometanu, jak również zaliczanie w poczet celu odnawialnej energii elektrycznej wykorzystanej w pojazdach. Wymienione działania będą miały pozytywny wpływ na utrzymanie właściwego poziomu bezpieczeństwa paliwowego państwa przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnego czasu na przeprowadzenie inwestycji, przebudowę infrastruktury logistycznej, dywersyfikację źródeł i sposobów dostaw różnych niskoemisyjnych nośników energii odnawialnych stosowanych w sektorze transportu.

Podmiotami zobowiązanymi do realizacji NCW zostały przedsiębiorstwa paliwowe – tj. wytwórcy, importerzy lub nabywcy wewnątrzspółnotowi paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, którzy:

- rozporządzają nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub biopaliw ciekłych, lub
- zużywają je na własne potrzeby, z wyłączeniem przewozu paliw przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.).

W ramach wdrożenia dyrektywy RED zakładano, iż 10% udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie realizowany będzie dwoma ścieżkami:

- przez obowiązkową realizację NCW oraz
- przez systematyczny wzrost stosowania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w transporcie kolejowym lub drogowym.

Propozycje szczegółowe projektu ustawy obejmują:

1. określenie corocznych poziomów NCW do 2030 r. tzw. ścieżka dojścia,
2. określenie limitów dla stosowania biopaliw I generacji w rozliczeniu celu w transporcie,
3. określenie minimalnego udziału biopaliw zaawansowanych w realizacji NCW,
4. uwzględnienie możliwości realizacji NCW z wykorzystaniem innych niskoemisyjnych paliw np. węglowych pochodzących z recyklingu (RCF), paliw odnawialnych niebiologicznego pochodzenia (RFNBO),
5. wdrożenie mechanizmu zaliczenia energii elektrycznej ze źródeł OZE zużytej w transporcie,
6. uruchomienie nowego mechanizmu umożliwiającego zaliczanie energii elektrycznej odnawialnej zużytej w transporcie – drogowym i kolejowym, poprzez przystąpienie do udziału w realizacji NCW przez operatorów ogólnodostępnych stacji ładowania pojazdów oraz przewoźników kolejowych,
7. stopniowe wygaszanie mechanizmu funkcjonowania możliwości realizacji NCW za pomocą opłaty zastępczej,
8. określenie zasad poświadczania kryteriów KZR w podziale na biomasę rolniczą i leśną,
9. zapewnienie stosowania KZR oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopłynów, paliw z biomasy, z których jest wytwarzana energia elektryczna, ciepło i chłód w instalacjach odnawialnego źródła energii, objęta systemami wsparcia przewidzianymi w ustawie o odnawialnych źródłach energii,
10. zapewnienie stosowania KZR oraz kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopłynów i paliw z biomasy, które będą wykorzystywane do określonych w dyrektywie RED II celów OZE w sektorach energii innych niż transport.

Projekt ustawy dokonuje również korekt porządkowych lub dostosowawczych wynikających z potrzeby większej precyzji części przepisów w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378 i 1436, z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 1527).

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-biokomponentach-i-biopaliwach-cieklych-oraz-niektorych-innych-ustaw-2/>

3. Projekt ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia (numer z wykazu: UC29)

Wejście w życie przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia będzie realizacją części kamienia milowego nr A51G dla reformy pn. A4.1 Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy, zapisanej w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). Przedmiotem ww. reformy zaplanowanej w KPO jest kompleksowa modernizacja instytucji polskiego rynku pracy, poprzez udoskonalenie funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia oraz form aktywizacji zawodowej i podnoszenia umiejętności kadr gospodarki. Celem tych działań jest zwiększenie poziomu zatrudnienia w Polsce, przede wszystkim na miejscach pracy wysokiej jakości oraz dostosowanie potencjału kadrowego Polski do potrzeb gospodarki,

przechodzącej zmiany strukturalne wynikające z postępu technologicznego i cyfrowego, transformacji energetycznej i procesów demograficznych.

Projekt wypełnia założenia Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) i stanowi realizację części kamienia milowego nr A51G dla reformy pn. A4.1 Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy.

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475) obowiązuje już od 20 lat i podlegała licznym nowelizacjom (łącznie około dwustu razy). Założenia, na których oparta jest ta ustawa stały się w znacznej mierze nieaktualne. Rozwijający i zmieniający się rynek pracy wymusza opracowanie nowych regulacji, które będą odpowiadać na obecne potrzeby osób poszukujących pracy, bezrobotnych oraz przedsiębiorców. Jednocześnie konieczne jest wprowadzenie regulacji, które zwiększą efektywność działania publicznych służb zatrudnienia (PSZ) w zakresie świadczenia usług dla klientów.

Projekt ma na celu wprowadzenie zmian w działaniach PSZ dostosowujących je do sytuacji na rynku pracy.

Rozwój technologii, trendy konsumpcyjne, globalizacja i zmiany społeczne zmieniają charakter pracy oraz rynku pracy i będą go zmieniać w przyszłości. Miarą efektywności i skuteczności państwa jest uważana obserwacja trendów i potrzeb oraz projektowanie rozsądnych rozwiązań, adekwatnych do potrzeb obywateli. Konieczne jest zatem wprowadzanie rozwiązań regulujących przyszłość, a nie przeszłość rynku pracy; rozwiązań adekwatnych do potrzeb klientów i pozwalających kadrze zatrudnionej w publicznych służbach zatrudnienia (PSZ) oferować pełne wsparcie osobom poszukującym pracy i pracodawcom.

Obecny model działania urzędów pracy wymaga ponadto zdecydowanej transformacji w kierunku uwzględniającym nowe potrzeby pracodawców i pracowników oraz zmiany na rynku pracy. Urzędy pracy powinny przede wszystkim wykonywać zadania związane z aktywizacją zawodową. Rozwój PSZ w Polsce stanowi wymóg konieczny realizacji celów polityki zatrudnienia, definiowanych na poziomie krajowym i w kontekście europejskim. Nowoczesne, odpowiednio przygotowane i odporne na kryzysy służby zatrudnienia umożliwią wykonywanie zadań państwa w obszarze rynku pracy. Osiąganie celów polityki zatrudnienia jest możliwe dzięki komplementarnemu zaangażowaniu wielu instytucji na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym. Udział PSZ w tych działaniach jest wiodący, a zapewnienie ram spójnej realizacji ich zadań wymaga stworzenia odpowiednich warunków prawnych dla ich rozwoju. Jednym z głównych celów projektowanych przepisów jest wzmocnienie potencjału instytucjonalnego i kadrowego PSZ, a także ugruntowanie wizerunku PSZ jako głównego krajowego pośrednika pracy – wiarygodnego, sprawnego, skutecznego, o szerokim zasięgu działania.

Planowane zmiany w zakresie usług i instrumentów rynku pracy:

- zmiana priorytetów PSZ, nastawienie na rynek, klienta i potrzeby przedsiębiorców,
- bardziej innowacyjne i dopasowane do potrzeb rynku kierunki działania: aktywizacja biernych zawodowo, rolników chcących się przekwalifikować, wspieranie kierunkowe określonych grup, np. osób młodych, seniorów, osób z niepełnosprawnościami, kobiet z dziećmi chcących wrócić na rynek pracy, osób zainteresowanych własnym biznesem, rozwijanie potrzebnych na rynku instrumentów itp. celem zwiększenia współczynnika aktywności zawodowej,
- poprawa efektywności urzędów pracy i trwałości zatrudnienia osób wcześniej bezrobotnych,
- zwiększenie mobilności osób szukających pracy,
- skrócenie czasu poszukiwania pracy,
- lepsza pomoc rodzinom, osobom powracającym na rynek pracy po urodzeniu dziecka, osobom opiekującym się osobami zależnymi (dzieci, starsi rodzice, chorzy itp.),
- wsparcie pracodawców, zmniejszenie biurokracji i obowiązków sprawozdawczych dla przedsiębiorców,
- unowocześnienie i zautomatyzowanie usług urzędów pracy,

- zwiększenie dostępu do Krajowego Funduszu Szkoleniowego (KFS) osób prowadzących firmy jednoosobowe oraz osób pracujących na podstawie umów cywilnoprawnych,
- uelastycznienie gospodarowania środkami Funduszu Pracy.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-rynku-pracy-i-sluzbach-zatrudnienia/>

4. Projekt ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy (numer z wykazu: UC46)

Warunki dostępu cudzoziemców do polskiego rynku pracy są obecnie określone głównie przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475), jak również ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, z późn. zm.).

Zatrudnienie cudzoziemca i wykonywanie pracy przez cudzoziemca w Polsce wymaga w zasadzie uzyskania przez polskiego pracodawcę zezwolenia na pracę cudzoziemca oraz legalnego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy określające warunki dostępu cudzoziemców do rynku pracy były wielokrotnie nowelizowane i uzupełniane, co utrudnia ich stosowanie. W związku z powyższym zaistniała potrzeba kompleksowego uregulowania zagadnienia dostępu cudzoziemców do rynku pracy w oddzielnej ustawie.

Celem projektowanej ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy jest usprawnienie procedur dotyczących powierzania pracy cudzoziemcom, zmniejszenie zaległości załatwiania spraw przez urzędy oraz ograniczenie występujących nadużyć, jak również pełna elektronizacja postępowań.

Wejście w życie nowej ustawy o dostępie cudzoziemców do rynku pracy jest częścią kamienia milowego nr A51G dla reformy A4.1 (Efektywne instytucje na rzecz rynku pracy) przewidzianej w Krajowym planie odbudowy i zwiększania odporności (KPO). Według KPO ustawa o zatrudnianiu obywateli państw trzecich ma zmniejszać bariery administracyjne przy zatrudnianiu cudzoziemców. W opisie kamienia milowego przewidziano m.in. zwiększenie roli publicznych służb zatrudnienia w procesie wydawania zezwoleń na pracę dla cudzoziemców, co uczyni ten proces bardziej efektywnym, oraz wprowadzenie pełnej cyfryzacji procedur związanych z uzyskaniem zezwolenia na pracę dla cudzoziemców.

Zwiększenie roli PSZ wynika z szeregu rozwiązań przewidzianych projektowaną ustawą o dostępie cudzoziemców do rynku pracy, w szczególności w zakresie oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca. Projekt ustawy zakłada pozostawienie przepisów dotyczących oświadczeń o zatrudnieniu cudzoziemca. Powiatowe urzędy pracy, wpisując oświadczenia do ewidencji oświadczeń, przejmują znaczną część zadań właściwych organów administracji rządowej (tj. wojewodów) w zakresie legalizacji zatrudnienia cudzoziemców na okres do 24 miesięcy, co w praktyce już obecnie spowodowało zwiększenie roli powiatowych urzędów pracy w dopuszczaniu cudzoziemców do polskiego rynku pracy.

Przesłanki udzielenia zezwolenia na pracę powinny zostać doprecyzowane i uzupełnione, aby ułatwić ich stosowanie i ograniczyć nadużycia. W szczególności przewiduje się:

1. Wprowadzenie obligatoryjnych przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia na pracę, gdy przedsiębiorstwo pracodawcy zostało założone lub działa głównie w celu ułatwienia wjazdu obywatelom państw trzecich.
2. Wprowadzenie dodatkowych warunków udzielenia zezwolenia na pracę na wniosek podmiotów nowopowstałych lub korzystających z biur wirtualnych.
3. Ograniczenie możliwości udostępniania pracowników pod pozorem tzw. outsourcingu pracowniczego.

4. Zastąpienie obowiązującej, nieefektywnej procedury tzw. testu rynku pracy (sprawdzanie czy na miejsce pracy, które ma zająć cudzoziemiec, jest możliwość zatrudnienia osoby bezrobotnej zarejestrowanej w urzędzie pracy) procedurą szybszą i efektywniejszą, stosowaną w odpowiednich przypadkach.
5. Wprowadzenie przepisów pozwalających przeprowadzać skuteczne kontrole Straży Granicznej i Państwowej Inspekcji Pracy.
6. Wprowadzenie przepisów zobowiązujących pracodawców do informowania pracowników cudzoziemskich o prawach im przysługujących w związku wykonywaną pracą czy możliwością zrzeszania się w związkach zawodowych.
7. Wprowadzenia przepisów dotyczących programów integracyjnych dla cudzoziemców m.in. pomoc w nauce języka polskiego.

Projekt ustawy na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-ustawy-o-dostepie-cudzoziemcow-do-ryнку-pracy/>

Projekty rozporządzeń i innych aktów prawnych:

1. Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i wzorów licencji na wykonywanie transportu drogowego oraz wypisów z tych dokumentów (numer z wykazu: 53)

Projektowane rozporządzenie Ministra Infrastruktury zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego i wzorów licencji na wykonywanie transportu drogowego oraz wypisów z tych dokumentów jest podyktowane koniecznością doprecyzowania pouczenia zawartego we wzorze licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką, stanowiącego załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r., poz. 2201, z późn. zm.), organem właściwym w sprawach udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany lub cofnięcia licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką, w zależności od obszaru, na którym przewozy są wykonywane, jest wójt, burmistrz, prezydent miasta lub Prezydent miasta stołecznego Warszawy. W związku z tym, zasadne jest doprecyzowanie pouczenia zawartego w druku licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką, wskazując, że skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, na którego obszarze właściwości ma siedzibę organ administracji publicznej, którego działalność została zaskarżona, należy wnieść za pośrednictwem wójta, burmistrza, prezydenta miasta lub Prezydenta miasta stołecznego Warszawy.

W projekcie rozporządzenia wprowadzono również przepisy przejściowe, w myśl których licencje na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką wydane zgodnie z wzorami określonymi w dotychczasowych przepisach zachowują ważność do czasu upływu terminów w nich określonych lub ich cofnięcia. Takie podejście uchroni przedsiębiorców przed koniecznością wymiany ww. zezwoleń i licencji w celu dostosowania do nowych wzorów.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mi-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-wzorow-zezwolenia-na-wykonywanie-zawodu-przewoznika-drogowego-i-wzorow-licencji-na-wykonywanie-transportu-drogowego-oraz-wypisow-z-ty-2/>

2. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniające rozporządzenie w sprawie programu pilotażowego „Profilaktyka 40 PLUS” (numer z wykazu: MZ 1681)

Projektowane rozporządzenie jest wydawane na podstawie art. 48e ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146) i wprowadza zmiany w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie programu pilotażowego „Profilaktyka 40 PLUS” (Dz. U. z 2023 r. poz. 549), które pozwolą na dalszą możliwość korzystania z oferowanych pakietów badań.

Projektowane w rozporządzeniu zmiany wynikają z podjętej decyzji o wydłużeniu etapu realizacji programu pilotażowego „Profilaktyka 40 PLUS” o kolejne 6 miesięcy, tj. do dnia 31 grudnia 2024 r., co pozwoli na dalszą możliwość korzystania z oferowanych pakietów badań.

Projektowane w rozporządzeniu zmiany to:

- wydłużenie etapu realizacji programu pilotażowego „Profilaktyka 40 PLUS” o kolejne 6 miesięcy, tj. do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- wprowadzenie przepisu zgodnie, z którym wskazano, że etap ewaluacji programu pilotażowego trwa do dnia 30 września 2024 r. i obejmuje okres realizacji programu pilotażowego od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r.;
- rezygnacja z możliwości korzystania z infolinii.

Jednocześnie wprowadzono przepis przejściowy, zgodnie z którym od dnia 1 lipca 2024 r. przydzielanie świadczeniobiorcy terminu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej w ramach programu pilotażowego „Profilaktyka 40 PLUS” może odbywać się na zasadach obowiązujących do dnia 30 czerwca 2024 r., z wyjątkiem możliwości dokonania centralnego zgłoszenia w ramach centralnej elektronicznej rejestracji za pośrednictwem infolinii, o której mowa w § 7a ust. 2 pkt 2 rozporządzenia zmienianego w § 1.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-zmieniajace-rozporzadzenie-w-sprawie-programu-pilotazowego-profilaktyka-40-plus/>

3. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie programu pilotażowego w zakresie centralnej elektronicznej rejestracji na wybrane świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej oraz programów zdrowotnych (numer z wykazu: MZ 1674)

Projekt rozporządzenia określa zasady prowadzenia programu pilotażowego centralnej elektronicznej rejestracji na wybrane świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej oraz programów zdrowotnych, którego celem jest ocena efektywności nowego rozwiązania, jakim jest centralna elektroniczna rejestracja (centralna e-rejestracja, CeR) realizowana z wykorzystaniem funkcjonalności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2023 r. poz. 2465), zwanego „systemem P1”. Projektowane rozwiązanie realizuje potrzebę weryfikacji przyjętych rozwiązań mających na celu:

1. Zoptymalizowanie wykorzystania zasobów w zakresie świadczeń oraz zasobów kadrowych w ochronie zdrowia poprzez zmniejszenie liczby nieodwoływanych przez pacjentów terminów udzielenia świadczenia. Zmniejszenie liczby nieodwołanych wizyt zostanie osiągnięte poprzez udostępnienie w CeR funkcjonalności odwołania wizyty
2. Ociążenie świadczeniodawców w zakresie czynności administracyjnych; związanych z prowadzeniem list oczekujących i harmonogramów oraz obsługą powiadomień wysyłanych i odbieranych od świadczeniobiorców;
3. Zwiększanie dostępności do świadczeń zdrowotnych dla świadczeniobiorcy (poprzez publiczne udostępnienie aktualnej informacji o wolnych terminach świadczeń,

wykorzystania terminów które zwolniły się w ostatniej chwili i efektywniejsze zarządzanie terminami udzielenia świadczenia);

4. Zapewnienie transparentnego zarządzania listami oczekujących i centralnym wykazem oczekujących (poprzez częściowe przejęcie przez system informatyczny prowadzenia harmonogramów oraz zapewnienie świadczeniobiorcom łatwego dostępu do informacji o wolnych terminach);
5. Zapewnienie świadczeniobiorcom możliwości nowoczesnego, łatwego i szybkiego znalezienia wolnego terminu, zapisania się na termin udzielenia świadczenia, a także zmiany terminu i jego odwołania.

Celem wprowadzonego programu pilotażowego jest ocena działania centralnej elektronicznej rejestracji w realizacji świadczeń zdrowotnych objętych programem pilotażowym, obejmująca:

- 1) możliwość samodzielnego wyszukiwania przez świadczeniobiorcę dostępnych terminów udzielania wybranych świadczeń opieki zdrowotnej objętych programem pilotażowym;
- 2) możliwość dokonywania przez świadczeniobiorcę centralnych zgłoszeń;
- 3) mechanizm przydzielania świadczeniobiorcy terminów udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej, objętego programem pilotażowym z uwzględnieniem kryteriów, o których mowa w § 9 ust. 4, określonych przez świadczeniobiorcę;
- 4) prowadzenie centralnego wykazu oczekujących;
- 5) udostępnianie przez realizatorów programu pilotażowego jednostce podległej ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwej w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia harmonogramów przyjęć oraz danych o terminach udzielania świadczenia dla zakresów świadczeń opieki zdrowotnej, objętych programem pilotażowym;
- 6) prowadzenie oraz bieżące aktualizowanie przez realizatorów programu pilotażowego harmonogramów przyjęć dla zakresów świadczeń opieki zdrowotnej, objętych programem pilotażowym w Systemie P1.

Program pilotażowy obejmuje świadczenia opieki zdrowotnej:

1. kardiologia;
2. program profilaktyki raka szyjki macicy w zakresie etapu podstawowego;
3. program profilaktyki raka piersi w zakresie etapu podstawowego.

Powyższe zakresy obejmują świadczenia w obszarach, które są priorytetowe dla polityki zdrowotnej ze względu na charakter i wagę świadczeń a także ze względu na możliwość weryfikacji procesu zapisywania na terminy udzielania świadczeń opieki zdrowotnej.

W projektowanym rozporządzeniu zdefiniowano CeR, jako funkcjonalność Systemu P1, która umożliwi dokonanie przez świadczeniobiorcę centralnego zgłoszenia i przydzielenie mu terminu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej w ramach programu pilotażowego u wybranego realizatora programu pilotażowego, zmiany lub rezygnacji w zakresie dokonanego centralnego zgłoszenia lub terminu udzielenia tego świadczenia.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-w-sprawie-programu-pilotazowego-w-zakresie-centralnej-elektronicznej-rejestracji-na-wybrane-swiadczenia-opieki-zdrowotnej-z-zakresu-ambulatoryjnej-opieki-specjalistycznej-ora/>

4. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie programu pilotażowego w zakresie edukacji żywieniowej oraz poprawy jakości żywienia w szpitalach – „Dobry posiłek w szpitalu” (numer z wykazu: MZ 1672)

Projektowane rozporządzenie wprowadza zmianę w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 25 września 2023 r. w sprawie programu pilotażowego w zakresie edukacji żywieniowej oraz poprawy jakości żywienia w szpitalach – „Dobry posiłek w szpitalu” (Dz. U. poz. 2021),

wydanym na podstawie art. 48e ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Celem projektu jest wydłużenie etapu realizacji wykonywanych świadczeń w celu dalszego zwiększania dostępności porad żywieniowych oraz wdrażanie optymalnego modelu żywienia świadczeniobiorców w szpitalach.

Projektowane rozporządzenie przedłuży do dnia 31 grudnia 2024 r. etap realizacji, co zapewni dalszą dostępność do porad żywieniowych oraz wdrażanie optymalnego modelu żywienia świadczeniobiorców w szpitalach. Zakłada się, że zmiany wpłyną na poprawę stanu zdrowia większej liczby świadczeniobiorców, w tym na ich szybszy powrót do aktywności zawodowej, niższą skalę występowania powikłań, skrócenie czasu hospitalizacji, a przy tym zmniejszenie kosztów ponoszonych przez państwo.

Przewiduje się również zmianę w zakresie ewaluacji, która będzie trwała do dnia 30 września 2024 r., i która obejmie etap organizacji i częściowej realizacji programu pilotażowego od dnia 27 września 2023 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-programu-pilotazowego-w-zakresie-edukacji-zywieniowej-oraz-poprawy-jakosci-zywienia-w-szpitalach-dobry-posilek-w-szp/>

5. Projekt rozporządzenia Ministra Zdrowia zmieniającego rozporządzenie w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (numer z wykazu: MZ 1677)

Projektowane rozporządzenie zmieniające rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 września 2023 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. poz. 2077) zostało przygotowane na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 10 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1284, 909 i 1938)

Główny Inspektor Sanitarny w ramach prowadzonego Systemu Ewidencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej (SEPIŚ) stopniowo udostępnia możliwość załatwienia spraw, składania wniosków oraz realizacji wybranych obowiązków sprawozdawczych przez świadczeniodawców, przedsiębiorców i obywateli w formie elektronicznej z wykorzystaniem witryny internetowej e-Sanepid (<https://e.sanepid.gov.pl>).

Przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 27 września 2023 r. sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. poz. 2077) dopuszczają składanie określonych w nim sprawozdań zarówno w postaci papierowej i elektronicznej. W związku z uruchomieniem przez Główny Inspektorat Sanitarny, zwany dalej „GIS”, centralnego portalu sprawozdawczego e-Sanepid, utrzymywanie sprawozdawczości z przeprowadzonych obowiązkowych szczepień ochronnych oraz raportu o przypadkach niewykonania obowiązkowych szczepień ochronnych w postaci papierowej nie jest uzasadnione.

Projekt rozporządzenia wprowadza obowiązek składania przez świadczeniodawców wybranych sprawozdań oraz raportu, o którym mowa w art. 17 ust. 9b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, do Państwowej Inspekcji Sanitarnej wyłącznie w postaci elektronicznej.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mz-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-obowiazkowych-szczepien-ochronnych-2/>

6. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy de minimis na uzyskanie certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską (numer z wykazu: RD78)

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz.U. z 2024 r. poz. 419), który to przepis zawiera delegację ustawową dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzeń, przeznaczenia pomocy finansowej stanowiącej pomoc publiczną, o której mowa w ust. 1 art. 4a, warunki jej dopuszczalności, tryb udzielania oraz sposób jej monitorowania, uwzględniając konieczność efektywnego i skutecznego wykorzystania tej pomocy oraz zapewnienia przejrzystości jej udzielania.

Realizując ww. upoważnienie ustawowe, Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na uzyskanie certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską (Dz.U. poz. 2471). Rozporządzenie to określa przeznaczenie, warunki dopuszczalności, tryb udzielania oraz sposób monitorowania pomocy finansowej, o której mowa w art. 4a ust. 1 ustawy, dotyczącej uzyskania certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską. Przedmiotowa pomoc udzielana jest dotychczas w formule pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1, z późn. zm.).

Rozporządzenie nr 1407/2013 mogło być stosowane do dnia 31 grudnia 2023 r., niemniej zgodnie z art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia, po upływie okresu jego stosowania, wszelkie programy pomocy de minimis spełniające warunki w nim określone pozostają nim objęte przez kolejne sześć miesięcy. Tym samym, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na uzyskanie certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską pomoc de minimis może być udzielana tylko do dnia 30 czerwca 2024 r.

W dniu 1 stycznia 2024 r. weszło w życie nowe rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023, dalej: rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831), które zastępuje wcześniejsze rozporządzenie nr 1407/2013 (tzw. ogólne rozporządzenie de minimis). W celu zapewnienia możliwości udzielania pomocy de minimis na podstawie rozporządzenia wydanego, zgodnie z art. 4a ust. 2 ustawy, przygotowano projekt przedkładanego rozporządzenia, którego celem jest zaktualizowanie i doprecyzowanie przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2021 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis na uzyskanie certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską i dostosowania jego przepisów do nowych rozwiązań zawartych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831.

Projekt pozwoli na ubieganie się przedsiębiorcom o pomoc de minimis na uzyskanie certyfikatu wyrobu wymaganego w obrocie towarami na rynkach poza Unią Europejską przez:

1. aktualizację wskazanej podstawy prawnej na jakiej udzielana jest pomoc de minimis tj. zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2023/2831,
2. wydłużenie terminu na rozpatrzenie wniosku o dofinansowanie uzyskania ww. certyfikatu,
3. rozszerzenie katalogu przesłanek wykluczających możliwość ubiegania się o pomoc (na dzień złożenia wniosku otworzenie likwidacji, złożenie wniosku o zawieszenie prowadzenia działalności gospodarczej lub wykreślenie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz.U. z 2022 r. poz. 541), otwarcie postępowania upadłościowego lub postępowania restrukturyzacyjnego, czy pozostawanie w sporze z ministrem właściwym do spraw gospodarki);
4. aktualizację wzoru wniosku o dofinansowanie kosztów uzyskania certyfikatu wyrobu (załącznik nr 1 do rozporządzenia) oraz wzoru sprawozdania z uzyskania certyfikatu wyrobu (załącznik nr 2 do rozporządzenia).

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap) i opiniowania (4 etap).
Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-rm-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-udzielania-pomocy-de-minimis-na-uzyskanie-certyfikatu-wyrobu-wymaganego-w-obrocie-towarami-na-rynkach-poza-unia-europejska/>

7. Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie przygotowania oraz wykorzystania podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa (numer z wykazu: RD 73)

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniający rozporządzenie w sprawie przygotowania i wykorzystania podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 27 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248). Zmiana rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 2023 r. w sprawie przygotowania i wykorzystania podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa (Dz. U. poz. 2482) wynika z potrzeby uwzględnienia Agencji Wywiadu w przepisach dotyczących planowania zadań w zakresie udzielania świadczeń szpitalnych na potrzeby służb mundurowych oraz doprecyzowania sposobu nakładania przez właściwe organy zadań realizowanych przez podmioty lecznicze na potrzeby obronne państwa.

W projekcie zmodyfikowano sposób nakładania zadań w odniesieniu do niektórych podmiotów leczniczych. Przyjęto, że forma zarządzenia lub polecenia właściwego organu będzie stosowana w przypadku nakładania zadań na podmioty lecznicze będące jednostkami organizacyjnie podległymi temu organowi. W pozostałych przypadkach właściwy organ będzie nakładał zadania na podmiot leczniczy decyzją administracyjną. Nakładanie zadań przez właściwy organ w drodze decyzji administracyjnej będzie dotyczyło m.in. wszystkich podmiotów leczniczych utworzonych w formie spółki kapitałowej, niezależnie od wartości nominalnej udziałów albo akcji należących do Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

W projekcie doprecyzowano również kwestię uzgadniania wybranych planów dodając obok podmiotu tworzącego również podmiot będący jedynym albo większościowym udziałowcem albo akcjonariuszem w odniesieniu do danego podmiotu leczniczego. Dzięki temu w uzgadnianie tych planów włącza się organy i jednostki, które utworzyły podmiot leczniczy w formie spółki kapitałowej, gdyż „podmiot tworzący” odnosi się wyłącznie do podmiotów leczniczych utworzonych w formie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, jednostki budżetowej albo jednostki wojskowej.

W projekcie uwzględniono udział Szefa Agencji Wywiadu w zadaniach wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 2023 r. w sprawie przygotowania i wykorzystania podmiotów leczniczych na potrzeby obronne państwa – w takim zakresie, w jakim w obecnych przepisach uczestniczy Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Szef Agencji Wywiadu będzie obowiązany do wyznaczenia przedstawiciela resortowego, właściwego w sprawie reprezentowania tego organu w zakresie ustaleń dotyczących udzielania świadczeń szpitalnych funkcjonariuszom Agencji Wywiadu w razie zewnętrznego zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-rm-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-przygotowania-oraz-wykorzystania-podmiotow-leczniczych-na-potrzeby-obronne-panstwa/>

8. Projekt rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów dokumentów i informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku o określenie warunków zwrotu, odstąpienie od dochodzenia zwrotu

lub umorzenie należności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (numer z wykazu: 20)

Projektowane rozporządzenie ma na celu zmianę rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 października 2017 r. w sprawie rodzajów dokumentów i informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku o określenie warunków zwrotu, odstąpienie od dochodzenia zwrotu lub umorzenie należności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stanowiącego wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 23 ust. 11 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1087), zgodnie z którym minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów i informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 9 i 9a oraz w art. 23a ust. 1 i 3 ww. ustawy, mając na uwadze umożliwienie dłużnikom Funduszu uregulowania zobowiązań powstałych w związku z wypłatą ze środków Funduszu świadczeń na rzecz ochrony roszczeń pracowniczych w związku z niewypłacalnością pracodawcy oraz racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu. Konieczność zmiany ww. rozporządzenia wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L z 15.12.2023), „rozporządzenie nr 2023/2831”, które zastępuje rozporządzenie nr 1407/2013.

Celem projektowanej regulacji jest zatem dostosowanie przepisów rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 października 2017 r. w sprawie rodzajów dokumentów i informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku o określenie warunków zwrotu, odstąpienie od dochodzenia zwrotu lub umorzenie należności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do przepisów rozporządzenia nr 2023/2831 przez modyfikację zasady ustalenia okresu, w którym obowiązuje limit pomocy de minimis, tak aby pomoc de minimis mogła być udzielana przedsiębiorcom na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 2023/2831. Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 2023/2831, całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 300 000 EUR w okresie 3 lat, przy czym, zgodnie z pkt 11 preambuły do ww. rozporządzenia „Okres trzech 3 lat brany pod uwagę do celów niniejszego rozporządzenia należy oceniać w sposób ciągły. Dla każdego przypadku przyznania nowej pomocy de minimis należy uwzględnić całkowitą kwotę pomocy de minimis przyznanej w ciągu minionych trzech lat”. Zmiany wprowadzane projektowanym rozporządzeniem stanowią bezpośrednią konsekwencję przyjęcia przez Komisję (UE) rozporządzenia nr 2023/2831.

Projekt ma na celu zmianę przepisów § 9 pkt 1, § 16 pkt 5 oraz § 17 pkt 5 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 października 2017 r. w sprawie rodzajów dokumentów i informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku o określenie warunków zwrotu, odstąpienie od dochodzenia zwrotu lub umorzenie należności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w celu ich dostosowania do przepisów rozporządzenia nr 2023/2831 przez modyfikację zasady ustalenia okresu, w którym obowiązuje limit pomocy de minimis, tak aby pomoc de minimis mogła być udzielana przedsiębiorcom na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 2023/2831. Nowelizacja spowoduje dostosowanie powyższych przepisów rozporządzenia do rozporządzenia nr 2023/2831 przez wskazanie, że podmiot będący przedsiębiorcą, składający do dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wnioski o:

- określenie warunków zwrotu należności FGŚP (w szczególności: rozłożenie na raty, odroczenie terminu spłaty należności, odstąpienie w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności lub umorzenie w całości lub w części należności),
- wyrażenie zgody na objęcie układem wierzytelności FGŚP,
- zawarcie porozumienia w przedmiocie określenia warunków zwrotu należności FGŚP, ma obowiązek dołączenia zaświadczenia (§9 pkt 1) albo oświadczenia (§16 pkt 5 oraz §17 pkt 5) o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jaką dłużnik

Funduszu otrzymał w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku (...). W obecnie obowiązującym stanie prawnym podmiot będący przedsiębiorcą składając ww. wnioski dołącza odpowiednio zaświadczenie (§9 pkt 1) albo oświadczenie (§16 pkt 5 oraz §17 pkt 5) o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jaką dłużnik Funduszu otrzymał w roku podatkowym, w którym złożono wniosek, oraz w dwóch poprzednich latach podatkowych.

Projekt rozporządzenia na etapie konsultacji publicznych (3 etap).

Link do konsultacji: <https://pracodawcy.pl/projekt-rozporzadzenia-mrpips-zmieniajacego-rozporzadzenie-w-sprawie-rodzajow-dokumentow-i-informacji-wymaganych-do-rozpatrzenia-wniosku-o-okreslenie-warunkow-zwrotu-odstapienie-od-dochodzenia-zwrotu/>

II. Ogłoszone akty prawne (Dziennik Ustaw RP)

W analizowanym okresie opublikowano 38. aktów prawnych, tzn. ustaw, rozporządzeń Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i poszczególnych ministrów, obwieszczeń w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego. Z powyższych publikacji w zainteresowaniu pracodawców i przedsiębiorców znaleźć się mogą następujące akty prawne:

1. Rozporządzenie Ministra Nauki z dnia 15 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania pomocy publicznej za pośrednictwem Narodowego Centrum Nauki
 - Rozporządzenie zostało opublikowane 20 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 753).
 - Rozporządzenie stanowi nowelizację rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 września 2015 r. w sprawie warunków i trybu udzielania pomocy publicznej za pośrednictwem Narodowego Centrum Nauki (Dz. U. z 2022 r. poz. 1696 oraz z 2023 r. poz. 2638) stanowiącego wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. z 2023 r. poz. 153).
 - Celem regulacji, stanowiącej zmianę programu pomocy de minimis, jest utrzymanie podstawy prawnej dla udzielania pomocy de minimis przez Narodowe Centrum Nauki (NCN) przez dostosowanie przepisów rozporządzenia do nowego rozporządzenia Komisji nr 2023/2831. Wszystkie zmiany wprowadzane przez rozporządzenie stanowią wyłączną i bezpośrednią konsekwencję zmian wprowadzonych rozporządzeniem Komisji nr 2023/2831. Wprowadzenie rozporządzenia jest niezbędne do utrzymania podstawy prawnej dla udzielania pomocy de minimis przez NCN po dniu 30 czerwca 2024 r, a także istotna dla przyszłych programów pomocy de minimis realizowanych przez NCN.
 - Na podstawie rozporządzenia będzie mogła być udzielana pomoc de minimis na finansowanie stażu po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, odbywanego u przedsiębiorcy przez osobę rozpoczynającą karierę naukową.
 - Rozporządzenie zwiększa pułap pomocy de minimis oraz zmienia sposób obliczania 3-letniego okresu sumowania limitu pomocy de minimis określony w rozporządzeniu. Rozporządzenie usuwa odrębny limit pomocy de minimis dla przedsiębiorstw prowadzących działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów, a także usuwa zakaz wykorzystywania pomocy de minimis na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego towarów.
 - Rozporządzenie aktualizuje też katalog sektorów pomocy przyznawanej przedsiębiorcom, do których rozporządzenie Komisji nr 2023/2831 nie będzie miało zastosowania, a które

- będą miały znaczenie w sytuacji, gdy przedsiębiorca prowadzący działalność w takim sektorze będzie ubiegał się o pomoc de minimis udzielaną za pośrednictwem NCN.
- Rozporządzenie wchodzi w życie 4 czerwca 2024 roku.
2. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 14 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu programów zdrowotnych
- Rozporządzenie zostało opublikowane 21 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 767).
 - Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146) i dokonuje zmiany w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu programów zdrowotnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 916 i 2167).
 - W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu programów zdrowotnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 916, z późn. zm.) w załączniku do rozporządzenia w lp. 4 "Program badań prenatalnych", w celu zwiększenia dostępności do badań prenatalnych dla wszystkich kobiet w ciąży, dokonuje się następujących zmian:
 - 1) usunięcie kryterium wieku jako kryterium kwalifikacji (do udziału w programie) ze wszystkich etapów programu;
 - 2) usunięcie obecnie obowiązujących kryteriów kwalifikacji (do udziału w programie) z etapu Poradnictwo i badania biochemiczne oraz Poradnictwo i USG płodu w kierunku diagnostyki wad wrodzonych;
 - 3) doprecyzowanie w etapie Poradnictwo i badania biochemiczne oraz Poradnictwo i USG płodu w kierunku diagnostyki wad wrodzonych terminu, w którym powinny zostać wykonane priorytetowe badania prenatalne.
 - W celu włączenia do programu, nadal będzie wymagane skierowanie zawierające informacje o zaawansowaniu ciąży (wiek ciąży w tygodniach) wystawione przez lekarza prowadzącego ciążę. W przypadku etapu Poradnictwo i badania genetyczne oraz Pobranie materiału płodowego do badań genetycznych (amniopunkcja lub biopsja trofoblastu lub kordocenteza) wymagane będzie skierowanie, które zawiera również informacje o wskazaniach do objęcia programem wraz z opisem nieprawidłowości i dołączonymi wynikami badań potwierdzającymi zasadność skierowania do programu, wystawione przez lekarza prowadzącego ciążę lub z etapu Poradnictwo i badania biochemiczne lub Poradnictwo i USG płodu w kierunku diagnostyki wad wrodzonych.
 - Rozporządzenie wchodzi w życie 5 czerwca 2024 roku.
3. Rozporządzenie Ministra Nauki z dnia 15 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie programu „Rozwój czasopism naukowych”
- Rozporządzenie zostało opublikowane 21 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 768).
 - Rozporządzenie stanowi nowelizację rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 3 sierpnia 2021 r. w sprawie programu „Rozwój czasopism naukowych” (Dz. U. poz. 1514).
 - Pomoc de minimis w ramach programu „Rozwój czasopism naukowych” była dotychczas udzielana przedsiębiorcom zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013,

str. 1, z późn. zm.), zwanego „rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013”. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013 mogło ono być stosowane do dnia 31 grudnia 2023 r., natomiast jak wynika z art. 7 ust. 4, po upływie okresu jego stosowania wszelkie programy pomocy de minimis spełniające warunki w nim określone pozostają objęte tym rozporządzeniem przez kolejne sześć miesięcy, a zatem do dnia 30 czerwca 2024 r.

- Celem regulacji jest utrzymanie podstawy prawnej i umożliwienie udzielania przedsiębiorcom pomocy de minimis w ramach programu w przypadku ogłoszenia kolejnego konkursu w ramach programu. Wszystkie zmiany wprowadzane rozporządzeniem stanowią wyłączną i bezpośrednią konsekwencję zmian wprowadzonych rozporządzeniem Komisji nr 2023/2831.
- Utrzymanie podstawy prawnej do udzielania przedsiębiorcom pomocy de minimis w ramach programu „Rozwój czasopism naukowych”, dzięki wprowadzonym zmianom, umożliwi ewentualne ogłoszenie kolejnego konkursu w ramach programu.
- Rozporządzenie wchodzi w życie 5 czerwca 2024 roku.

4. Rozporządzenie Ministra Edukacji z dnia 20 maja 2024 r. w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół

- Rozporządzenie zostało opublikowane 24 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 781).
- Wydanie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół wynika ze zmiany upoważnienia ustawowego, zawartego w art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.
- Rozporządzenie ma na celu:
 - wzmocnienie wagi i podkreślenie szczególnego znaczenia nauczania uczniów udzielania pierwszej pomocy, począwszy od klasy I szkoły podstawowej;
 - doskonalenie umiejętności udzielania pierwszej pomocy przez uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych przez uwzględnienie nauki udzielania pierwszej pomocy w katalogu tematyki, która powinna być realizowana podczas zajęć z wychowawcą;
 - rezygnację z nauczania przedmiotu historia i terażniejszość, począwszy od roku szkolnego 2024/2025 (w liceum ogólnokształcącym, technikum, branżowej szkole I stopnia, liceum ogólnokształcącym dla dorosłych prowadzącym zajęcia w formie stacjonarnej i w formie zaocznej). Powyższa zmiana jest wprowadzona w związku z planowanymi zmianami w podstawie programowej kształcenia ogólnego polegającymi na wprowadzeniu do podstawy programowej nowego przedmiotu dedykowanego edukacji obywatelskiej, który zastąpi przedmiot historia i terażniejszość. Nowy przedmiot będzie realizowany od roku szkolnego 2025/2026, nie wcześniej niż od klasy II szkoły ponadpodstawowej. W konsekwencji rozwiązania przyjęte w projekcie rozporządzenia zostaną w powyższym zakresie znowelizowane przed rozpoczęciem roku szkolnego 2025/2026;
 - dostosowanie przepisów rozporządzenia do zmiany będącej konsekwencją zmiany w art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, wprowadzonej na mocy art. 1 pkt 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw;
 - skrócenie z dwóch lat do jednego roku okresu, o jaki może zostać przedłużona uczniowi nauka w branżowej szkole II stopnia lub szkole policealnej;

- wprowadzenie rozwiązania, które umożliwi słuchaczom branżowej szkoły II stopnia lepsze przygotowanie się zarówno do egzaminu zawodowego, jak i do egzaminu maturalnego.
 - Rozporządzenie wchodzi w życie 1 września 2024 roku.
5. Rozporządzenie Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 21 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) na lata 2021–2027
- Rozporządzenie zostało opublikowane 24 maja 2024 roku w Dzienniku Ustaw (Dz.U. z 2024, poz. 784).
 - Rozporządzenie Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) na lata 2021–2027 stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 (Dz. U. poz. 1079). Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej, w ramach programów finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus na lata 2021–2027.
 - Konieczność zmiany rozporządzenia wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2024 r. rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L z 15.12.2023), które zastępuje rozporządzenie nr 1407/2013 po jego wygaśnięciu. Tym samym, w rozporządzeniu MFiPR niezbędna jest aktualizacja przepisów (wskazujących właściwe rozporządzenie unijne), tak aby pomoc de minimis mogła być udzielana przedsiębiorcom na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 2023/2831.
 - Zmiany wprowadzane rozporządzeniem stanowią bezpośrednią konsekwencję przyjęcia przez Komisję (UE) rozporządzenia nr 2023/2831. Dodatkowo, wprowadzono korektę w § 4 ust. 3 wskazując na pomoc na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji (lit. o w rozporządzeniu 2023/2831) jako element katalogu pomocy publicznej wymagający notyfikacji Komisji Europejskiej. Jest to zmiana doprecyzowująca i zapewniająca spójność informacji przekazywanych do KE.
 - Celem przedmiotowego aktu prawnego jest aktualizacja obowiązującego rozporządzenia – dostosowanie do zasad udzielania pomocy de minimis określonych w rozporządzeniu nr 2023/2831.
 - W § 23 ust. 1 dotyczącym końca okresu udzielania pomocy de minimis, wskazano koniec okresu kwalifikowalności wydatków w ramach perspektywy finansowej 2021-2027 wynikający z art. 63 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r., co powoduje, że wydatki będą mogły być ponoszone do 31 grudnia 2029 r.
 - Rozporządzenie wchodzi w życie 25 maja 2024 roku.